

Богородичний-догмат, глас четвертий

Переклад і адаптація до наспіву
з Львівського Ирмологіона 1904 р.
Андрія Протопсалта

Зва - ний че - рез Те - - - бе Бо - го - от - цем,
про - рок Да - вид піс - не - ю про Те - бе воз - гла - сив
Тво - є - ї ве - ли - чі Твор - це - ві: «Пред - ста - ла Ца - ри - ця
пра - во - - - руч Те - - - бе». Те - бе бо Ма - тір' - ю,
Но - сій - ко - ю Жит - тя у - чи - нив Бог, що від Те - бе
без от - ця во - чо - ло - ві - чи - ти - ся бла - - - го - во - лив, щоб Свій
від - но - ви - - - ти об - - - - раз, зні - - - ве - че - ний
при - стра - тя - ми, і за - блу - ка - ну, го - ра - ми зма - не - ну знай - шов - ши
о - веч - ку, на пле - чі взяв - - - - ши,
до От - ця при - нес - ти, і за Сво - є - ю во - ле - ю
з Не - бес - - - - ни - ми злу - чи - ти Си - - - ла - ми,
і спас - ти, Бо - го - ро - ди - це, світ - Хри - стос,
що ма - є ве - ли - ку і ба - га - ту ми - - - - лість.